30/01/2022

Παραιτήθηκε ο Καθηγούμενος της Μονής Βαρλαάμ Αρχιμ. Ισίδωρος

/ Ιερές Μονές

Ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης και Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Βαρλαάμ Μετεώρων σεβαστός Γέρων Ισίδωρος, κατόπιν ευλογίας και συνεννόησης με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεόκλητο, υπέβαλλε την παραίτηση του από τα καθήκοντα του Ηγουμένου της Μονής Βαρλαάμ, λόγω γήρατος.

Ο πολιός γέροντας, στην επιστολή της παραίτησης του, η οποία είναι μια δοξολογική ευχαριστία προς τον Θεό, ευχαριστεί τον Μητροπολίτη, τους Κληρικούς και Μοναχούς και όλους τους ευλαβείς προσκυνητές και φίλους της Μονής για την αγάπη τους, ζητά συγγνώμη σε όσους τυχόν επίκρανε και προς όλους ανεξαιρέτως δίνει την ευχή του. Βεβαιώνει δε ότι θα είναι δίπλα σε κάθε έναν με την προσευχή του, η οποία πλέον θα είναι απρόσκοπτη από διοικητικές

ευθύνες.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος συγκινημένος ενέκρινε την παραίτηση του σεβαστού Γέροντος, με την κάτωθι απαντητική επιστολή:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΤΑΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΩΝ

Ἐν Καλαμπάκᾳ τῇ 22-1-2022

Ἀριθ. Πρωτ. 106/2022

Πρὸς

Τὸν Πανοσιολογιώτατον

Ἀρχιμ. Ἰσίδωρον Τσιατᾶν

Καθηγούμενον Ἱερᾶς Μονῆς Βαρλαὰμ Μετεώρων

Εἰς ΑΓΙΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως καὶ ἰδιαιτέρας συναισθηματικῆς φορτίσεως σεβαστὲ καὶ ἠγαπημένε μοι Γέρον, ἔλαβον τὸ ὑμέτερον Γράμμα, διὰ τοῦ ὁποίου γνωστοποιεῖς εἰς ἡμᾶς τὴν Παραίτησίν σου ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Πάντων – Βαρλαὰμ τῶν Ἁγίων Μετεώρων.

Ἀνέγνωσα μετὰ πάσης προσοχῆς τὰ ὑπὸ σοῦ γεγραμμένα καὶ ἐνεβριμησάμην τῷ πνεύματι. Ἀνάμικτα συναισθήματα ἀνέβησαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Πρωτίστως μὲ κατέβαλε λύπη, διότι ὁ ἰσχυρὸς Λέων ἐπιθυμεῖ νὰ «κουρνιάσῃ» εἰς τὴν φωλέαν του. Ἐν συνεχείᾳ ἐγκατάλειψις, διότι προτίθεται εἷς ἐκ τῶν παλαιῶν σοφῶν Γερόντων μας νὰ ἀποσυρθῇ. Ὕστερον φόβος, διότι θὰ στερηθῶμεν τῆς ἀρίστης καὶ εὐγενοῦς συνεργασίας μας. Κατόπιν ἀνησυχία, μήπως παύσῃ ἡ ἀπὸ σοῦ πνευματικὴ ἀρωγὴ πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου. Ἀκολούθως κατήφεια, διὰ τὸν παροπλισμόν σου.

Ὅμως μεθύστερον μὲ κατέλαβεν ἐλπίς, διότι θὰ στηρίξῃς τὸν διάδοχόν σου. Εἶτα χαρά, διότι θὰ ἔχῃς μεγαλυτέραν εὐχέρειαν νὰ μὲ συμβουλεύῃς. Μετέπειτα θάῤῥος, διότι θὰ ἐνισχύῃς μὲ τὴν προσευχήν σου ἅπαντας ἡμᾶς, ἀφοῦ θὰ ἔχῃς περισσότερον χρόνον δι᾽ αὐτήν. Μεταγενέστερα ἠρεμία, διότι γνωρίζω καλῶς ὅτι θὰ εὑρίσκεσαι δίπλα μου διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν.

Ἡ Μονὴ τοῦ Βαρλαὰμ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὑμετέρας Ἡγουμενίας ἐγνώρισεν ἡμέρας λαμπρὰς καὶ ἐβίωσε περιόδους πνευματικῆς ἀκμῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1961 ἐτελέσθη ἡ εἰς Μοναχὸν κουρά σου. Ἔκτοτε, ἀνεδείχθη ὄντως σωτήριον τὸ ἔτος αὐτὸ διὰ τὰ ἅγια Μετέωρα καὶ τοὺς Σταγούς. Ἐγκαταβίωσες εἰς τὸ ἱερὸν Μοναστήριόν σου καὶ ῥιζωσες, ὅπως ὁ κισσὸς εἰς τὸν βράχον. Παρέμεινες ὁ μοναδικὸς ἐκ τῶν πολυαρίθμων συμμοναστῶν καὶ συνασκητῶν καὶ πολλὰ ὑπεσχημένων ἀδελφῶν σου. Ἐν μέσῳ ἀντιξοοτήτων, δυσχερειῶν, κακῶν προκλήσεων καὶ ἰδιαιτέρων προσκλήσεων, παρέμεινες βράχος ἀῤῥαγής. Οὐδέποτε ἐκλυδωνίσθης ἀπὸ τὰς διαφόρους τρικυμίας καὶ καταιγίδας, μιμούμενος τοὺς αἰνωβίους γίγαντας ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους ἐμόνασες καὶ ἠσκήθης ἔχων ὡς παραμυθίαν εἰς τὸν ἀπαραμύθητον τόπον τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὡς παρηγορίαν εἰς τοὺς πειρασμοὺς τοὺς ἁγιωτάτους Κτίτορας, τοὺς ὁποίους ἰδιαιτέρως εὐλαβεῖσαι καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἀνέθεσες τὴν ἰδικὴν σου ὕπαρξιν καὶ πορείαν καὶ παρέθηκας πᾶσαν τὴν ζωήν σου, τῶν ὑπὸ τὴν ἡγουμενίαν σου πατέρων, τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικήν σου εὐθύνην καὶ καθοδήγησιν ἀμετρήτων πνευματικῶν σου τέκνων, ἀκόμη καὶ αὐτῆς τῆς Μητροπόλεως, τὴν ὁποίαν διηκόνησες μὲ ἀπαράμιλλον ζῆλον ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπὶ δεκαεξαετίαν. Συνέδραμες μὲ ὅλο σου τὸ εἶναι εἰς τὴν εὔρυθμον καὶ εὔτακτον αὐτῆς λειτουργίαν. Εἰργάσθης ἀνιδιοτελῶς μὲ ἀγάπην διὰ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ὑπηρεσίας αὐτῆς συμβάλλων τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ κύρους Της.

Κατέστης ὁ Καθηγητὴς τῆς ἐρήμου διὰ πλῆθος μοναχῶν, εὐγνωμόνων καὶ ἀγνωμόνων. Ἐπροβλήθης ὡς Γέρων καὶ πνευματικός, νυμφαγωγὸς καὶ ποδηγέτης μοναζουσῶν. Γέγονας πάτερ, ὁ ἐκπαιδευτὴς τῶν μέχρι τοῦδε κληρικῶν μας, ὅπου διὰ τῆς ἱερουργίας σου καὶ τῆς προφητικῆς σου μορφῆς καθυπέβαλες ἐνῷ τὸ ἰδιαίτερον ὕφος τῆς ἀπαγγελίας τῶν μυστικῶν εὐχῶν ἔθαλπε καὶ ὡδήγει τοὺς ἐκπαιδευομένους ἀλλὰ καὶ τοὺς προσευχομένους εἰς μίαν ἱερὰν μυσταγωγίαν, ὡς ἄλλος ἱεροφάντης. Ἡ ἱεροπρέπεια ἦτο τὸ ἔνδυμά σου. Ἡ εὐταξία, ἡ ἀδυναμία σου. Ἡ ταπείνωσις καὶ ἡ ἁπλότης, ἡ ἀσκητικότης καὶ ἡ προσευχή, ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐργασία, εἶχον καταστεῖ ἡ καθημερινότητά σου ἐνῷ ἡ μεγίστη πεῖρα σου, ἦτο καὶ θὰ συνεχίζῃ νὰ εἶναι ἡ λυσιτέλεια σὲ πολλὲς ἀδιέξοδες καταστάσεις.

Συνεπῶς σεβάσμιε Γέρον, δικαίως οἱ ἐν Σταγοῖς σὲ ἀποκαλοῦν ὡς τὸν «Ἄτλαντα τῶν Μετεώρων», ὅπου τὸ ἀποτύπωμά σου ἐχαράχθη εἰς τοῦ βράχους των καὶ θὰ παραμείνῃ ἀνεξίτηλον καὶ ζωηρὸν διὰ νὰ μαρτυρῇ, νὰ καταθέτῃ καὶ νὰ ὁμολογῇ τὴν εὐλογητὴν πορείαν σου, τὴν ἰσχυρὰν παρουσίαν σου καὶ τὴν κρυστάλλινον ζωήν σου.

Μιὰ ὁλόκληρη ἱστορία κι᾽ ἕνας σταθμός Γέροντα!

Μιὰ ἱστορία, ἡ ὁποία ἐκαθέσθη πλέον εἰς τοὺς γηραλέους ὤμους σου καὶ «οὐ δύνασαι βαστάζειν ἄρτι». Ὡς «γέρων κεκμηκὼς» ἐπέλεξες νὰ παραδώσῃς τὴν παρακαταθήκην τοῖς ἑπομένοις. Δίδου αὐτοῖς Γέρον ! Ἔχεις τὴν εὐχήν μου ! Διαθέτω τὴν εὐλογίαν μου ! Ἀδυνατῶ νὰ μὴ δεχθῶ τὴν σοφὴν ἐπιθυμίαν σου, τὴν ὁποίαν μετ᾽ ἀθυμίας ἀποδέχομαι.

Ὅθεν, ἐκφράζω πρὸς τὴν ὁσιότητά σου τὸν ἔπαινον τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ τὸν προσωπικόν μου θαυμασμὸν διὰ τὴν θυσιαστικήν σου ἀγάπην καὶ τὴν σοφήν σου ἀπόφασιν. Παρακαλῶ σε ὅμως, «μὴ ἐάσεις ἡμᾶς ὀρφανούς», ἀλλὰ νὰ εἶσαι πάντα ὁ ἀντιλήπτωρ καὶ τὸ στήριγμα ὅλων ἡμῶν τῶν εὐλαβουμένων τὴν μορφήν σου καὶ αἰτουμένων τὴν εὐχήν σου.

Εὔχου δέ, ὅπως ἐν ἡμέρᾳ, ἣν ὁ Κύριος οἶδεν, μὲ ἀξιώσῃ ὥστε γενηθήσομαι μιμητὴς τῆς αὐτοθυσιαστικῆς αὐτῆς Ἀποφάσεώς σου.

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Scanned with CamScanner